

פסק דין

(הכרעת דין וגזר דין)

בפני קבילה כנגד תלמיד שנה ג' בפקולטה למדעי החברה. על פי הנטען בכתב הקובלנה, במסגרת קורס חובה היה על הנקבל להגיש עבודת ביקורת מתודולוגית, שמטרתה לבחון את יכולת התלמידים לקרוא מאמר אמפירי בצורה ביקורתית ומושכלת. ההוראות היו ברורות ונמסרו לתלמידים הן בכתב והן בעל-פה. בבדיקת העבודות התברר שעבודתו של הנקבל ושל תלמידה אחרת בקורס הנן דומות וכי חלק מהניסוחים זהים לחלוטין. בבירור שנערך עלה שהנקבל והתלמידה האחרת דנו במאמרים, וכי הנקבל אף קיבל לידו עותק מעבודתה של התלמידה, עוד בטרם הגיש את עבודתו, וכי העתיק מעבודתה של התלמידה פסקאות שלמות. על פי הנטען בכתב הקובלנה, במעשים אלה עבר הנקבל עבירות של הונאה בעבודה והפרת הוראות בעבודה (עבירות לפי ס' 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח)), בהתאמה).

בדיון ההקראה הכחיש הנקבל חלק מהמעשים המיוחסים לו ולפיכך התקיים דיון הוכחות בתאריך 4 בספטמבר 2012. אקדים ואומר, כי בסופו של התהליך התברר שלא היה צורך לקיים את הליך ההוכחות, מאחר ובסיומו הודה הנקבל בעבירות שיוחסו לו. מכול מקום, במהלך דיון ההוכחות שמענו את עדותן של המרצה של הקורס, ד"ר יעל שומר, ושל המתרגלת של הקורס, אשר בדקה לכתחילה את העבודה המועתקת. בסופו של דבר שמענו גם את עדותו של הנקבל, אשר במהלכה התברר כי למעשה הוא מודה בעובדות אשר יוחסו לו. מקרה נדיר זה, בו במהלך עדותו של הנקבל עצמו הוא מרשיע את עצמו הוא דבר נדיר. עניין זה יש ליחס ליושרו של הנקבל, אשר לא הטיל את האשם בתלמידה האחרת ואף לא ניסה לתאר את מעשיו באור חיובי. לדבריו, הוא אכן עשה שימוש בעבודה שחברתו ללימודים העבירה אליו, אלא שסבר כי מאחר והם שוחחו על הדברים קודם לכן – אין המדובר בהונאה. אלא, שברור כי במעשים אלה הייתה הונאה, לפי שהוא השתמש בפסקאות שלמות מעבודתה של חברתו ללימודים. מכאן, שאפילו לא התכוון הנקבל לרמות את מרצה הקורס, הרי שבמעשיו השיג תוצאה קשה זו. משהובהרה נקודה זו לנקבל, יצאו הקובל והנקבל לדיון שבסופו הגיעו להסדר, במסגרתו הודה הנקבל באופן רשמי במעשים ובעבירות שיוחסו לו.

לאור הודאת הנקבל, הרשעתי אותו בעבירות של הונאה בעבודה והפרת הוראות

בעבודה (עבירות לפי ס' 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח), בהתאמה).

במהלך הטיעונים לעונש, ביקשו הצדדים שאשר הסדר בו ישנה ירידה קלה אל מתחת לרף הענישה הנדרש במקרים של הונאה, שהוא של שנת הרחקה בפועל. זאת, לאור העובדה שהנקבל לקח אחריות על מעשיו, הודה בהם במהלך המשפט (אף מבלי שנלחץ לעשות זאת), ודומה שמעשיו נעשו מבלי להבין את חומרתם. החריגה מתחת לשנת הרחקה בפועל נעשית גם לאור הכמות הגבוהה של שעות לתועלת הציבור שהנקבל לקח על עצמו (50 שעות), כחלף להרחקה בפועל מהסמסטר השני. עוד לקחתי בחשבון את החרטה הכנה שהביע הנקבל במהלך הדיון.

לפיכך, אני גוזר את עונשו של הנקבל כדלקמן:

- א. פסילת הקורס והעבודה נשוא הקובלנה.
- ב. הרחקה בפועל לשני סמסטרים (סמסטר א' ו-ב' תשע"ג). כחלף להרחקה מסמסטר ב' תשע"ג יבצע הנקבל 50 שעות לתועלת הציבור, שייעשו בתיאום עם דקנאט הסטודנטים. כתנאי לחידוש לימודיו בסמסטר ב' תשע"ג, על הנקבל לסיים את מלוא עבודות השירות עד לתחילת סמסטר ב'.
- ג. הרחקה על-תנאי של שנה לתקופה של שנתיים מיום מתן פסק הדין.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

דר' ישי בלנק
הממונה על המשמעת